

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	20-1/26-06152-007
Otsuse kuupäev	13. okt 2026
Komisjoni koosseis	Esimees Margus Kingisepp
Tarbija	
Kaupleja	Autoplatz OÜ, 16857330
Tarbija nõue	Lepingust taganemise nõue.
Asja läbivaatamise aeg	12. okt 2026

Resolutsioon:

- 1.rahuldada tarbija nõue täies ulatuses.
- 2.Kauplejal tagastada tarbijale 2350 eurot (sõiduki hind 2100 eurot ja kohaletoimetamise tasu 250 eurot) ning viia sõiduk oma kulul Ciemupest ära. Kaupleja võib tagasimakse sooritada pärast sõiduki äraviimist.
- 3.Tarbija peab sõiduki kauplejale kättesaadavaks tegema.

Asjaolud:

Komisjon alustas asjas menetlust pärast Eesti Euroopa Liidu tarbija nõustamiskeskuse vahendust ja tarbija avalduse edastamist tarbijavaidluste komisjonile.

Avalduse kohaselt ostis tarbija kaupleja veebilehe kaudu sõiduki Opel Astra Sports Tourer 2011 hinnaga 2099 eurot.

11.03.2026 broneeris tarbija sõiduki ning tasus 400 eurot, millest 250 eurot moodustas kohaletoimetamise tasu.

16.03.2026 toimetati sõiduk treileriga tarbija poolt määratud aadressile Lätis, kus sõlmiti müügileping ning tasuti ülejäänud summa 1950 eurot.

Tarbija märgib, et sõiduk toimetati kohale pärast tööaega (kell 18.20), mistõttu ei olnud tal võimalik enne tehingu lõpuleviimist sõidukit põhjalikult kontrollida ega teha proovisõitu. Samuti oli leping koostatud inglise keeles ning selle sisu ei selgitatud tarbijale arusaadavalt, kuigi suhtlus oleks olnud võimalik vene keeles. Varasema suhtluse käigus kinnitas kaupleja, et sõidukil puuduvad olulised vead ning et mootor ja käigukast on töökorras.

17.03.2026 teostati sõiduki esmane kontroll, mille käigus tuvastati mitmeid olulisi puudusi ning sõiduki üldine tehniline seisukord hinnati kriitiliselt halvaks.

19.03.2026 teavitas tarbija kauplejat soovist sõiduk tagastada, viidates sõiduki puudustele. Kaupleja teatas, et sõidukit on võimalik vahetada või ostusumma tagastada tingimusel, et tarbija toimetab sõiduki omal kulul kaupleja asukohta Tallinnas. Tarbija juhtis sellele vastates tähelepanu, et sõiduki tehniline seisukord on selline, et sellega liiklemine ei ole ohutu ega mõistlikult võimalik. Samal päeval edastas tarbija kauplejale ka puuduste kirjelduse koos fotodega ning tegi ettepaneku, et kaupleja korraldaks sõiduki äraveo tarbija asukohast või tagaks vähemalt minimaalsed parandused, mis võimaldaksid sõiduki ohutult Tallinnasse toimetada. Kaupleja esindaja teatas, et tal puudub otsustusõigus ning suunas tarbija esitama ametliku kaebuse. Tarbija esitas kaebuse 22.03.2026, kuid kaupleja ei ole sellele vastanud.

Eesti EL tarbija nõustamiskeskus edastas kaebuse materjalid kauplejale seisukoha võtuks 15.04.2026. Kaupleja märgib oma 17.04.2026 vastuses, et lepingus kokku lepitud riskijaotust

ei saa pärast tehingu lõpuleviimist ühepoolselt ümber teha ainult seetõttu, et tarbija hiljem oma ostu kahetseb või peab sõiduki seisukorda halvemaks, kui ta lootis.

Tarbija esitas peale kaupleja vastuse saamist oma täiendavad vastuväited. Tarbija märgib, et müügihind oli 2099,00 eurot. Tegelikult tasuti auto eest 2100,00 eurot, transpordi eest 250,00 eurot, kokku 2350,00 eurot.

Tarbija tellis ja broneeris auto veebilehel balticar.com 11.03.2026. Broneeringu/transpordi ettemaks summas 400,00 eurot, sealhulgas transporditasu 250,00 eurot tehti pangaülekandega. 16.03.2026 kell 18.20 tarniti auto kokkulepitud asukohta treileri autojuhiga. Koos treileri juhiga koostati kasutatud sõiduki müügileping. Ülejäänud summa 1950,00 eurot maksti sularahas treileri juhile. Eespool nimetatud müügileping koostati inglise keeles, mistõttu tarbijal oli vaja aega ja arvutiprogrammi/tõlkesõnaraamatu abi, et kõigist nüanssidest aru saada.

Eelnevalt oli autoteenindusega arutatud ja kokku lepitud, et auto saabumise õhtul alustatakse autol visuaalset kontrolli. Arvestades, et auto toodi siis, kui autoteenindus oli juba suletud, ei olnud tarbijal võimalust enne ostu teha põhjalikku kontrolli ega proovisõitu. Ei lubatud teha ka sõltumatut kontrolli tõstukil teenindustöötaja juuresolekuta. Antud juhul ei saa umbes 10 meetri pikkust sõitu teenindusalale lugeda täisväärtuslikuks proovisõiduks ning teenindusalal oli liiga vähe ruumi sellise sõidu tegemiseks.

17.03.2026 tegi SIA „AR Autoserviss“ töötaja tõstukil tarbija juuresolekul nimetatud Opel Astra tehnilise kontrolli. Isegi ilma detailse kontrollita leiti mitu ilmselget olulist ja kriitilist puudust, millest müüja ei olnud teavitanud. Nendeks olid auk vasakpoolses karbis, tõsised roostekahjustused alumises osas, suur õlileke mootorist ning palju vähem olulisi puudusi. Kokkuvõttes oli auto väga kriitilises tehnilises seisukorras. Esialgu kaalus tarbija võimalust autot Tallinnas kohapeal kontrollida. Kuna aga kaupleja töötaja vastas WhatsAppi kaudu kiiresti, otsustati osta auto distantstilt. Kirjavahetuses WhatsAppis ei mainitud, et autol võib olla erinevaid olulisi tehnilisi puudusi, mis võivad muuta auto kasutamise ohtlikuks ilma tõsiste remonttöödeta. Väideti, et autol on üksnes üksikud mitteolulised puudused. „Opel on endiselt müügis, mootor ja käigukast on tavapärase töökorras. Tehniliselt suuri puudusi ei ole, auto käivitub ja sõidab, kuid nagu igal kasutatud autol, võib esineda mõningaid väiksemaid puudusi, mis ei mõjuta sõitmist: mõlgid/kriimud/rooste/vedrustuse kuluosad/aku/osad, mis võivad olla kasutatud. Auto hind on lõplik.“ - tekst 11.03.2026 kirjavahetusest. Lähtudes sellest ning asjaolust, et auto osteti distantstilt, teavitas tarbija 19.03.2026 kauplejat WhatsAppi kaudu, et soovib auto müüjale tagastada. Kirjavahetuses sai ta vastuseks: „Kui tellitud auto ei sobi, on võimalik see vahetada mõne teise meie parklas oleva auto vastu või raha tagasi saada kuid auto tuleb tuua meie parklasse Tallinnas, kas Teie enda või meie partnerite transpordiga.“

19.03.2026 koostas tarbija auto puuduste kirjelduse koos fotodega ja saatis selle kauplejale. „Saadan Opel Astra (872TLG) fotod pärast esmast kontrolli teeninduses. Üldiselt on auto väga kriitilises tehnilises seisukorras. Ma ei saanud meie vestluse käigus korrektset infot tõsiste puuduste kohta. Sellise sõidukiga sõitmine on ohtlik. Kuna sõiduk osteti distantstilt, ei olnud mul enne ostu võimalik põhjalikku kontrolli teha ega proovisõitu teha. Seetõttu soovin kasutada oma õigust auto müüjale tagastada. Teie treiler saab auto Ciemupest eelneval kokkuleppel ära võtta.“

Samal päeval pakkus tarbija kauplejale ka võimalust toimetada auto Tallinna omal jõul tagasi, tehes kõige kriitilisematele osadele remonti omal kulul, et auto saaks osaleda liikluses ning jõuaks ise tagasi. Samuti teavitas tarbija kauplejat saadetud kirjast 24.03.2026 kell 17.50. Seni ei ole tarbija saanud ühtegi vastust.

Enne istungit pooled kokkulepet ei saavutanud.

Tarbija nõue: tagastada auto ja kohaletoimetamise eest tasutud summa, kokku 2350,00 eurot.

Auto tuleb kauplejal oma transpordi või treileriga ära viia Lätist, kus auto praegu asub.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja leiab oma vastuses, et tarbija nõudel ostuhinna tagastamiseks puudub nii faktiline kui ka lepinguline alus. Tarbija ostis sõiduki pärast eelnevat suhtlust, mille käigus talle anti mitu valikut: tulla sõidukiga kohapeale tutvuma, tulla sellele ise Tallinnasse järele või tellida kohaletoimetamine.

Samuti teatati talle ette, et kohaletoimetamise korral väljastatakse 400 euro suurune ettemaksearve, sõiduk reserveeritakse pärast maksekinnituse saamist ning sõiduki saabumisel kontrollib tarbija sõiduki üle ja otsustab ise, kas sõiduk talle sobib või mitte. Tarbija valis teadlikult just kohaletoimetamise variandi, edastas ise kohaletoimetamiseks vajalikud andmed, tasus ettemakse ning kinnitas hiljem üle, et ülejäänud summa tasub kättetoimetajale sularahas. Seega ei ole õige tarbija hilisem väide nagu oleks sõiduk talle lihtsalt ühepoolset üle antud ilma eelneva valiku- ja kontrollivõimaluseta.

Veelgi olulisem on see, et poolte õigused ja kohustused määrab eelkõige allkirjastatud ostumüügileping, mitte sellele eelnenud üldsõnaline vestlus.

Lepingu punktis 3.1.1 on sõnaselgelt kirjas, et MÜÜJA teatas OSTJALE, et kasutatud sõiduk vajab kapitaalremonti, sõiduki detailid võivad vajada väljavahetamist, sõiduk ei ole olnud MÜÜJA kasutuses ning MÜÜJA ei ole tegelenud sõiduki hooldamisega. Sama punkti järgi ei käsitleta neid asjaolusid pärast lepingu sõlmimist varjatud puudustena.

Lepingu punktis 3.1.2 kinnitab OSTJA selgesõnaliselt, et lepingu ese on remontivajav ja oluliselt amortiseerunud kasutatud sõiduk. Veelgi enam, sama punkt sätestab otsesõnu, et sõiduki kasutusse võtmiseks sõitmise eesmärgil või tehnöülevaatuse läbimiseks on vajalik järgmiste sõlmede kapitaalremont või asendamine: mootor, turbo, käigukast, sidur, veermik, pidurisüsteem, elektrisüsteem, kütusesüsteem, väljalaskesüsteem, turvasüsteem. Samuti on seal otsesõnu kirjas, et kerel, raamil ja alusraamidel esineb läbivat roostet ning sõiduk vajab põhjalikke keevitustöid. Pooled leppisid kokku ka selles, et kui neid töid ei teostata, siis sõiduk ei sobi kasutamiseks sõitmiseks ega läbi tehnöülevaastust, vaid sobib varuosadeks. See punkt üksi lükkab ümber tarbija põhinõude. Tarbija poolt hiljem fotodel ja kirjeldustes välja toodud asjaolud — rooste, läbiv rooste ja augud kerel, õlileke, kahjustunud piduridetailid, kulunud või kahjustunud veermikuosad, vigastatud summutiühendused ja kulunud puksid — ei ole mitte ootamatud, varjatud ega lepinguvastased, vaid langevad täpselt nende puuduste hulka, mis on lepingu punktis 3.1.2 sõnaselgelt ette nähtud.

Näiteks: rooste tuuleklaasi kohal, roostetanud vasak karp, roostetanud parem esitiib ja muu läbiv rooste kuuluvad otseselt punkti 3.1.2 alla, mille kohaselt kerel, raamil ja alusraamidel esineb läbivat roostet ja vajalikud on põhjalikud keevitustööd; kahjustunud tagumised pidurikettad ja piduriklotsid kuuluvad otseselt pidurisüsteemi puuduste hulka; vigastatud esiamortisaator, kahjustunud puksid ja muud kulunud jooksuosad kuuluvad otseselt veermiku puuduste hulka; mootori õlileke kuulub otseselt mootori kui remondivajava sõlme hulka; kahjustunud summutiühendused kuuluvad otseselt väljalaskesüsteemi hulka.

Lepingu punktis 3.1.3 kinnitab OSTJA, et ta on teadlik sellest, et lepingu eseme põhjalik ülevaatus vastava spetsialisti poolt on vajalik sõiduki täpse tehnilise seisukorra, kõigi puuduste ning remondikulu väljaselgitamiseks. Sama punktis on kirjas, et selline ülevaatus oli MÜÜJA poolt tungivalt soovitatud ning et sellest loobumisega võtab OSTJA enda kanda kõik loobumisest tulenevad riskid. Lepingu punktis 8 on see sama veel kord täiendavalt fikseeritud. Seetõttu on tarbija hilisem väide, nagu ei oleks tal olnud võimalik sõidukit kontrollida, õiguslikult ebaoluline ja sisuliselt vastuolus lepinguga. Kui tarbija hinnangul ei olnud tal võimalik sõiduki seisundiga piisavalt tutvuda, siis tulnuks tal jätta tehing lõpule viimata. Selle asemel võttis ta sõiduki vastu, allkirjastas lepingu ning tasus ülejäänud ostuhinna. Pärast seda ei saa ta tugineda asjaolule, et ta ise ei kasutanud talle pakutud kontrollivõimalusi või ei soovinud enne lepingu sõlmimist tehingut peatada.

Lepingu punktis 3.1.4 on pooled lisaks kokku leppinud, et kuna sõidukil on enne lepingu sõlmimist olnud mitu omanikku ja kasutajat, võib sõidukil ilmned ka MÜÜJALE mitteteadaolevaid defekte ja puudusi. Pooled leppisid samas punktis sõnaselgelt kokku, et OSTJA ei käsitle seda lepingule mittevastavusena. Seega välistab leping ka tarbija hilisema katse tugineda sellistele puudustele, mille olemasolu võis müüjale mitte teada olla. Oluline on ka see, et tarbija enda hilisemad teated kinnitavad müüja seisukohta, mitte vastupidi. Tarbija kirjutas 19.03.2026 ise: "I wouldn't mind having problems with the running parts and brake system. But there are several problems that are too serious for this car." See tähendab, et isegi tarbija enda hinnangul ei seisnenud vaidlus selles, et sõidukil oleksid olnud veermiku või pidurisüsteemi puudused kui sellised. Ta mõõnis sisuliselt ise, et vähemalt need puudused olid tema jaoks etteaimatavad.

Vaidlus põhineb üksnes tarbija hilisemal subjektiivsel hinnangul, et puuduste ulatus oli tema jaoks "liiga tõsine". Selline tagantjärele antud hinnang ei muuda aga lepingu sisu ega loo uut taganemisõigust.

Ka tarbija enda sõnade järgi ei saa väita, et müüja oleks talle teadvalt valeandmeid andnud. Tarbija väide, et leping oli ingliskeelne ja selle sisu ei olnud talle arusaadav, ei ole usutav. Kogu ostueelne suhtlus toimus inglise keeles. Tarbija suhtles inglise keeles vabalt, küsis inglise keeles üksikasjalikke küsimusi, esitas inglise keeles oma andmed kohaletoimetamiseks, kinnitas inglise keeles makse- ja kohaletoimetamistingimused ning saatis hiljem ka ingliskeelse pretensiooni. Sellises olukorras ei ole usutav väita, et tarbija ei mõistnud ingliskeelse lepingu sisu või et talle ei olnud võimalik lepingu põhimõtteid arusaadavalt esitada.

Lepingus kokku lepitud riskijaotust ei saa pärast tehingu lõpuleviimist ühepoolset ümber teha ainult seetõttu, et tarbija hiljem oma ostu kahetseb või peab sõiduki seisukorda halvemaks, kui ta lootis.

Seetõttu puudub tarbija nõudel EUR 2099 tagastamiseks ning sõiduki Tallinnasse toimetamiseks müüja kulul igasugune õiguslik alus.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja esitatud tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue on põhjendatud järgmistel kaalutlustel:

1. Kohaldatav õigus

Vaidlus puudutab Eesti kaupleja ja Lätis elava tarbija vahelist lepingut.

Järgnevalt kontrollis komisjon, millise riigi õigus sõlmitud lepingule kohaldub. Tarbija harilik viibimiskoht on Läti Vabariik.

Kaupleja tegevuskoha aadressiks on äriregistri andmetel Eesti Vabariik Harju maakond, Tallinn, Lasnamäe linnaosa, Punane tn 6a, 13619.

Kuivõrd mõlemad osapooled tegutsevad Euroopa Liidus, tuleb kohaldatava õiguse määramisel aluseks võtta EL otsekohalduv määrus 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I määrus).

Rooma I määruse artikli 3 lõike 1 kohaselt kohaldatakse lepingu suhtes lepingupoolte valitud õigust. Asja materjalidest ning esitatud lepingudokumentidest ei nähtu, et pooled oleksid lepingule kohaldatavas õiguses selgelt või üheselt mõistetavalt kokku leppinud.

Kui pooled ei ole kokku leppinud lepingule kohaldatavas õiguses, kuulub kohaldamisele tarbijalepingute korral Rooma I määruse artikkel 6.

Artikli 6 lõike 1 kohaselt reguleeritakse lepingut selle riigi õigusega, kus on tarbija harilik viibimiskoht, tingimusel et kutseala esindaja (kaupleja) suunab oma majandus- või kutsetegevust mis tahes viisil kõnealusesse riiki või mitmesse riiki, mille hulka kuulub ka kõnealune riik, ning leping jääb nende tegevuste raamesse.

Kui tingimus ei ole täidetud, määratakse kohaldatav õigus art 6 lg 3 kohaselt artiklite 3 ja 4 alusel.

Esitatud tõenditest nähtub, et kaupleja suunas oma majandustegevuse Läti tarbijatele. Kaupleja veebileht balticar.com on ingliskeelne ja sisaldab ekspordikontakti. Kaupleja pakkus ja korraldas sõiduki kohaletoimetamise Lätti ning leping sõlmiti Lätis (lepingu trükitud sõlmimiskoht „Tallinn“ on maha tõmmatud ja käsitsi asendatud sõnadega „Ciemupe, Latvia“).

Eelnevaga on tõendatud Rooma I määruse art 6 lg 1 kohane tegevuse suunamine Läti Vabariiki ning lepingule kohaldub tarbija harilik viibimiskoha ehk Läti Vabariigi õigus.

Lisaks tuleb arvestada, et tarbijatelt kaupade ostmist reguleerib Euroopa Liidus kohustuslik direktiiv (EL) 2019/771 (kaupade müügilepingute teatavate aspektide kohta). Nii Läti Vabariigi tsiviilseadus (Civillikums) ja tarbijakaitse seadus (Patērētāju tiesību aizsardzības likums ehk PTAL) põhinevad samal ELi direktiivil, sätestades tarbijale samaväärse kaitse puudustega kauba tagastamisel, lepingu lõpetamisel ning makstud summade ja tekitatud kahju tagasinõudmisel.

2. Taganemisõiguse kontroll

Sõiduk valiti kaupleja veebilehelt, suhtlus toimus WhatsAppis ning broneering ja ettemaks 400 eurot tehti 11.03.2026 pangaülekandega. Kaupleja kirjeldas ise 11.03.2026 kirjavahetuses (kl 10:14) tehingu kulgu: tarbija esitab andmed ja maksab ettemaksu, sõiduk toimetatakse tarbijale, tarbija vaatab selle üle ja otsustab, kas see sobib. Tegemist on sidevahendi abil sõlmitud lepinguga PTAL § 10 tähenduses (vastab EL direktiivi 2011/83 art 2 p 7).

Kirjalik leping allkirjastati 16.03.2026 kell 18.20 Ciemupes tarbija juures transpordifirma autojuhi juuresolekul ja fikseeris eelnevalt kokkulepitud tehingu. Isegi, kui autojuhti käsitleda kaupleja esindajana, oleks tegemist väljaspool ärruume sõlmitud lepinguga, mille puhul kehtib sama 14-päevane taganemisõigus (PTAL § 12 lg 1).

Taganemistähtaeg on 14 päeva päevast, mil tarbija sai sõiduki füüsiliselt enda valdusesse (PTAL § 12 lg 1, direktiivi artikli 9 lõige 1 ja lõike 2 punkt b) ehk siin 16.03–30.03.2026. Tarbija kirjutas kauplejale 19.03.2026 (kl 00:35), et sõiduk osteti distantsilt ja ta soovib kasutada õigust see müüjale tagastada. Kaupleja esindaja vastas samal päeval ja käsitles avaldust tagastamissoovina. Taganemisavaldus ei ole vorminõudega (PTAL § 12 lg 2; direktiivi art 11 lg 1 p b). Taganemise tähtaega on järgitud nõuetekohaselt.

Kaupleja ei ole väitnud ega tõendanud, et teavitas tarbijat enne lepingu sõlmimist taganemisõigusest. Seetõttu pikenes tähtaeg kuni 12 kuu võrra (PTAL § 10 lõige 1).

Taganemine ei eelda põhjendamist (PTAL § 12 lg 1; direktiivi art 9 lg 1). Seetõttu ei ole asjakohased lepingu punktid 3.1.1–3.1.4, 4 ja 8 ning tarbija võimalus sõidukit enne tehingut üle vaadata, tema teadlikkus võimalikest puudustest ega kaupleja väide, et tarbija lihtsalt kahetseb ostu.

Taganemisõigus on mõeldud just selleks, et tarbija saaks sidevahendi abil sõlmitud lepingu üle järele mõelda. Taganemisõigust piiravad tingimused ei ole tarbijale siduvad (PTAL § 6 lg 1¹, direktiivi artikkel 25). Tarbija märkused 19.03.2026 ja 24.03.2026 sõiduki seisukorra kohta (jooksvate osade ja pidurite probleemidega nõustumine) ei mõjuta taganemisõigust.

Kaupleja kinnitas ise 11.03.2026, et kui sõiduk ei sobi, saab selle tagasi saata ja 19.03.2026, et sõiduki saab vahetada või raha tagasi saada. Vaidlus puudutab seega üksnes tagastamise korraldust ja kulude kandmist.

Kaupleja peab tagastama kõik tasutud summad, sealhulgas kohaletoimetamise kulu, 14 päeva jooksul taganemistest (PTAL § 12 lg 6; direktiivi art 13 lg 1) ning võib tagasimakse peatada kuni sõiduki tagastamiseni (PTAL § 12 lg 8).

Tarbija tasus kokku 2350 eurot: 400 eurot pangaülekandega 11.03.2026 ja 1950 eurot

sularahas 16.03.2026. Kaupleja ei vaidle neile maksetele vastu. Kaupleja 11.03.2026 selgituse järgi koosneb ettemaks 250 euro suurusest kohaletoimetamistasust ja 150 euro suurusest sõiduki hinna osamaksest. Seega on sõiduki hind 2100 eurot ja kohaletoimetamise tasu 250 eurot. Ettemaksuarve on küll välja kirjutanud Cartrans Baltics SIA ja nimetanud selles 400 eurot transpordiks, kuid arve tehti kaupleja korraldusel kaupleja kirjeldatud kohaletoimetamise osana ja tarbija maksis selle summa kaupleja ettemaksuna. Kaupleja vastutab tagasimakse eest tarbija ees ka siis, kui raha laekus tema partnerile.

Tagastamise otsesed kulud kannab tarbija ainult siis, kui kaupleja teavitas teda sellest enne lepingu sõlmimist (PTAL § 12 lg 9; direktiivi art 14 lg 1 ja art 6 lg 1 p i). Selle tõendamise koormus on kauplejal. Komisjon leiab, et kaupleja ei ole seda teinud. Kaupleja ei teavita 11.03.2026 teates tarbijat taganemisõigusest ega nimeta sõiduki tagastamise kulu. Teates ei öelda, et tarbija peab tagastamise ise korraldama ja selle eest tasuma. Teate järgi kaetakse tagastamise transport ettemaksust. Kui teadet mõista nii, et tarbija kaotab taganemise korral ka kohaletoimetamise tasu, on see vastuolus PTAL § 13 lõikega 1 ja § 25, mille järgi kohaletoimetamise kulu kuulub taganemise korral tagastamisele.

Nõue, et tarbija toimetab sõiduki Tallinna, ei ole realistlik ega kooskõlas PTAL § 12 lg 10 (kui kaup on toimetatud tarbija elukohta ja seda ei saa tavaliselt postiga tagasi saata, peab kaupleja selle ise ära viima).

Tarbija küsis 19.03.2026 kauplejalt, kuidas sõiduk Tallinna toimetada ja pakkus hiljem remonti omal kulul ning kulude jagamist. Komisjon käsitleb seda kokkuleppe pakkumisena kaupleja vahetu äraütlemise järel ega pea seda taganemisõigusest ega kulude kandmise nõudest loobumiseks. Kaupleja ei ole nõustunud ühegi tarbija pakkumisega.

Kuna nõue on rahuldatav taganemise alusel, ei pea komisjon sõiduki mittevastavust tuvastama.

Komisjon leiab, et tarbija taganes sidevahendi abil sõlmitud lepingust õigeaegselt ja kehtivalt vastavalt PTAL § 12. Kaupleja peab tarbijale tagastama 2350 eurot (sõiduki hind 2100 eurot ja kohaletoimetamise tasu 250 eurot) ning viima sõiduki oma kulul Ciemupest ära. Tarbija peab sõiduki kauplejale kättesaadavaks tegema ja kaupleja võib tagasimakse sooritada pärast sõiduki äraviimist (PTAL § 12 lg 8).

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp
/allkirjastatud digitaalselt/